

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2015. szeptember 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatali visszaélés büntette miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2015. március 12. napján kihirdetett B.364/2014/17. számú ítéletét **I.r. vádlott** vonatkozásában **megváltoztatja**.

A pénzbüntetés napi tételszámát - az egy napi tétel összegének változatlanul hagyása mellett - 100 (száz) napra, míg a szabadságvesztés-büntetés végrehajtásának próbaidejét 2 (kettő) évre **felemeli**.

Az így kiszabott 150.000 (százötvenezer) Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 100 (száz) napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r. vádlott** vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítéltábla a védő által előterjesztett fellebbezést elutasítja.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék a 2015. február 10. és március 12. napjain megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozott, és utóbbi napon kihirdetett, B.364/2014/17. számú ítéletével **I.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305.§ a/ pont). Ezért a vádlottat 1 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés-büntetésre és 40 napi tétel - napi tételenként 1.500 Ft - pénzbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, illetőleg a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre történő átváltoztatása mikéntjéről. Határozott az eljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, illetőleg a büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság **II.r.** és **III.r. vádlottakat** az ellenük társtetteként elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk. 305.§ a/ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész **I.r. vádlott** terhére súlyosításért, hosszabb tartamú, végrehajtásában hosszabb próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés kiszabása érdekében, **II.r. és III.r. vádlottak** terhére, nevezettek bűnösségének megállapítása és velük szemben büntetés kiszabása céljából, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezése és ismételt eljárás lefolytatása végett jelentett be fellebbezést, illetőleg az I.r. vádlott védője 3 napi gondolkodási idő fenntartását követően írásban terjesztett elő jogorvoslati kérelmet a vádlott felmentése érdekében.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség az írásbeli átiratában **II.r. és III.r. vádlottak** vonatkozásában a Be. 357.§ (2) bekezdése alapján az ügyészi fellebbezést visszavonta, azt kizárólag I.r. vádlott terhére, annak helyes indokainál fogva tartotta fenn. Utóbbiakra tekintettel az elsőfokú bíróság ítélete **II.r. és III.r. vádlottak** vonatkozásában 2015. június 9. napján jogerőre emelkedett.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a Bf.141/2015/1-I. számú átiratában az I.r. vádlott védője által bejelentett fellebbezést elkésettnek minősítve rámutatott arra, hogy a törvényszék a büntetőeljárás szabályok betartásával lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megalapozott tényállást állapított meg. Az indokolási kötelezettségének mindenben eleget tett, a tényállásból helytálló következtetést vont az I.r. vádlott bűnösségére, nevezett terhére rótt bűncselekmény jogi minősítése is törvényes.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket helyesen ismerte fel, azonban I.r. vádlott vonatkozásában eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki, a közbizalom megrendítése miatt az elkövetett bűncselekmény társadalomra veszélyessége jelentős.

Fentiek alapján a fellebbviteli főügyészségi indítvány az elsőfokú ítélet akként történő megváltoztatására irányult, hogy az ítélet tábla az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét és a pénzbüntetés napi tételeinek számát súlyosítsa. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen tartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat fenntartva a részletes érvelését nem kívánta megismételni, röviden rámutatott arra, hogy az elsőfokú tárgyalási szakban az eljárási szabályok nem sérültek, a részletes és alapos bizonyítási eljárás eredményeképpen a törvényszék megalapozott ítéleti tényállást állapított meg, a terhelt bűnösségére vont következtetés helytálló, és megfelelő a cselekmény jogi minősítése is.

Helyesen mutatott ugyan rá az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. vádlott tekintetében is egyúttal alkalmazási feltételnek minősült a büntetlen előélet, éppen ebből következően azonban ez a tényező az enyhítő körülmények sorából mellőzendő az ilyen cselekmények elszaporodottságának hangsúlyozott súlyosító körülményként való értékelése mellett.

A büntetés kiszabása körében fokozott súlyosító erőt kellett tulajdonítani az I.r. vádlotti cselekmény NAV-ba vetett közbizalmat megrendítő hatásának, amely adott esetben a bűncselekmény társadalomra veszélyességének jelentőségét adja. Utóbbiakra figyelemmel továbbra is szükségesnek ítélte a próbaidő tartamának, illetőleg a pénzbüntetés napi tételei számának felemelését.

Az I.r. vádlott védője nem értett egyet az ügyészi fellebbezésben, illetőleg a fellebbviteli főügyészségi indítványban foglaltakkal. Megítélése szerint védelem a terhére rótt

bűncselekményt nem követte el, a rendelkezésre álló ellentmondásos tanúvallomások nem alkalmasak az ügyészi álláspont alátámasztására.

Az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására megalapozatlan hipotézisek alapján került sor, a törvényszék pusztá feltételezésekre alapítva hozta meg a döntését, amelynek során tényből-tényre helytelen következtetést vont le.

Mérlegelése során az elsőfokú bíróság tényként fogadta el, hogy az eljárás tárgyát képező egy karton cigaretta I.r. vádlott táskájából került elő, mindezt azonban a hivatkozott tanúk vallomása nem támasztotta alá, **1. tanú** előadása szerint nem látta a cigaretta előkerülésének konkrét körülményeit, **2. tanú** vallomása pedig e tekintetben ellentmondásos volt, így önmagában alkalmatlanná vált a tényállás megállapítására.

Hivatkozott a védelmi álláspont arra is, miszerint a terhelti nyilatkozatok értelmében a cigaretták kötegelése után I.r. vádlott további gépjármű ellenőrzéseket foganatosított, miközben a másik két terhelt a helyszínen, a kisbusz közelében maradt, erre figyelemmel számukra is aggálytalanul adott volt az adott bűncselekmény elkövetésének fizikai lehetősége. Összességében a törvényszék helytelenül helyezkedett tehát arra az álláspontra, hogy minden kétséget kizáróan védence valósította meg a hivatali visszaélést, ezt az eljárás során minden kétséget kizáró módon bizonyítani nem lehetett. A fentiekre figyelemmel az I.r. vádlott védője a fellebbezéssel támadott ítéletet megalapozatlannak tartotta, bebizonyítottság hiánya okából indítványozta védence vád alól történő felmentését.

Utolsó szó jogán tett nyilatkozatában az I.r. terhelt csatlakozott a védője által előadottakhoz, továbbra is tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, a személyi körülményeivel összefüggésben pedig jelezte, hogy időközben házasságot kötött, a feleségével gyermeket várnak, Szlovákiában, új munkahelyen helyezkedett el, a havi nettó jövedelme 600 euró.

Az ítélet tábla az ügyészi fellebbezésben foglaltakat és a fellebbviteli főügyészség álláspontját megalapozottnak találta.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezésben foglaltakat vizsgálva a Be. 349.§ (1) bekezdése szerint a jogorvoslattal érintett terhelt vonatkozásában a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes körűen felülbírált. Fentiek során nem észlelt olyan eljárási szabálysértést vagy megalapozottsági hibát, amely akadályt képezte volna az érdemi felülbírálatnak.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartása mellett, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást. A tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a megalapozott tényállás megállapításához szükséges volt. A feltárt bizonyítékokat hiánytalanul értékelési körébe vonta. Foglalkozott azokkal az adatokkal és körülményekkel, amelyek az ügy helyes ténybeli és jogi megítélésében a lényegi kérdések megnyugtató tisztázásához szükségesnek mutatkoztak. Felsorakoztatta és egymáshoz kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy mire alapozta az adott tényállásrészeket. Megfelelően felsorolta az adott körben rendelkezésre álló releváns bizonyítékokat, amelyek gerincét a terheltek, az eljárás során kihallgatott tanúk vallomásai, a vádlottak által igazoltatott román állampolgárok jogsegély keretében beszerzett tanúvallomásainak tartalma, a járőrellenőrzést végző hivatalos személyek feljegyzései, a

rendőri feljegyzés és annak kiegészítése, a szolgálati parancs és mellékletei, a kapcsolatos jegyzőkönyvek és munkalapok, a vádlottak feljegyzései, a rendészeti ellenőrzésről készült jegyzőkönyv és az ahhoz csatolt fényképmelléklet által tanúsított körülmények, a jogsegélyben beszerzett egyéb iratok, nyugták és jegyzőkönyvmásolatok, valamint egyéb okirati bizonyítékok képezték. Mindezeket részletezte, megkísérelte a fennálló ellentmondásokat szembesítés útján feloldani, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen, egymásra is tekintettel, a bizonyító erejük összevetése útján értékelte, gondolatmenete logikus, érvei meggyőzőek, azzal az ítéletábrával egyetértett.

Az ítéleti tényállás lényegi elemeivel kapcsolatosan az első fokon eljáró bíróság részletesen értékelte az I.r. vádlotti védekezést, illetőleg a terhelt-társak ezzel összefüggő előadásait, összevetette **I.r. vádlott** nyomozati szakban előterjesztett és a tárgyalás során előadott védekezésének érdemi elemeit és összetevőit, emellett megfelelő körben tett eleget a tanúkihallgatási kötelezettségének, számba véve valamennyi rendelkezésre álló okirati bizonyíték tartalmát is.

A döntő jelentőségű tanúbizonyítás fényében részletesen feltárta és elemezte az I.r. vádlott és terhelt-társai bűncselekményi helyszínen tanúsított magatartásának konkrét alakulását, eljárásmodjukat, a soron kívül elrendelt járőrellenőrzés során adott reakcióikat, megindokolta, hogy I.r. vádlott tagadó vallomásaival szemben a bizonyítékok értékelése során alapvetően miért **2. tanú** és **1. tanú**, valamint **3. tanú** tanúvallomásaiban részletezett körülményeknek tulajdonított jelentőséget, és helytállóan mutatott rá, hogy az utóbbi bizonyítékok miként támasztják alá minden kétséget kizáró jelleggel I.r. vádlott bűncselekményt megvalósító magatartásának feltárható módját, jellegét és körülményeit.

A bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenységnek eredményeként az elsőfokú bíróság a felvett bizonyítékok mindegyikének alapos megvizsgálása és azok egyenként és összességében történő értékelése alapján helytálló következtetést vont arra nézve, hogy **2. tanú** és **1. tanú** pénzügyőrök az egész eljárás során egyhangzóan tárták fel az általuk helyszínen lefolytatott ellenőrzés menetét, vallomásaik konzekvensen tartalmazzák a vádlottak irányába tett felszólításaik lényegét, az arra adott reakciókat, az egyes terheltek által ezt követően tanúsított magatartás lényegét. **2. tanú** pénzügyőr önmaga részéről a vádlott irányába fennálló esetleges negatív elfogultságra nézve a büntetőeljárás során hitelt érdemlő bizonyíték nem merült fel, nevezett által előadottakat **1. tanú** pénzügyőr százados egyöntetű előadásai mindenben alátámasztották.

A bizonyítékok értékelése során a törvényszék helytállóan tulajdonított jelentőséget a jogsegély útján beszerzett iratok tartalmának, a tanúk és a vádlott feljegyzései tartalmának, a tanúvallomásoknak, jegyzőkönyveknek, munkalapoknak és az egyéb okiratok adatainak, valamint a terheltek által is megerősített azon ténynek, miszerint az ellenőrző személyek érkezését megelőzően, sőt, már H.-ba érkezésükkor sem volt az érintett gépjárműben a később feltalálásra került, román zárjeggyel ellátott cigaretta.

A cigaretta szolgálati gépjárműből történt előkerülésének konkrét körülményeit az ellenőrzést ténylegesen végrehajtó és ennek során az I.r. terhelt mozdulatait mindvégig figyelemmel kísérő **2. tanú** által feltártak értelmében nem hagynak kétséget afelől, hogy az I.r. terheltnek a táskájáért a kisbuszba történt behajolásakor a bűncselekmény tárgyát képező dohányáru még nem volt az utóbb feltalált helyen, a 10 doboz cigaretta az ítéleti

tényállásban részletezett körülmények közepette és időben került a kisbuszban a két első ülés közé, a jármű padlójára.

A védelem másodfokú nyilvános ülésen előterjesztett érvelése és a terhelt védekezése az elsőfokú bíróság által a fentiek szerint helyesen számba vett és részletezett majd logikus gondolatmenettel és meggyőző érveléssel is alátámasztottan, helytállóan értékelt bizonyítékok pusztá felülmérlegelését célozta, amelyre azonban a Be. 352.§ (3) bekezdésében megfogalmazott törvényi tilalom folytán a másodfokú eljárásban a megalapozottan megállapított tényállás mellett nem kerülhetett sor.

A logika szabályainak megfelelő bizonyítékértékelő tevékenység eredményeként első fokon megállapított tényállás tehát összhangban áll az okszerűen értékelt bizonyítékokkal, így a felülbírálat során is irányadó volt, az a fellebbviteli nyilvános ülésen elhangzottak és ténybeli következtetés alapján a tekintetben szorult helyesbítésre a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontjának alkalmazásával, hogy az időközben házasságot kötő I.r. vádlott feleségével gyermeket vár, jelenleg Szlovákiában dolgozik, havi nettó jövedelme 600 euró.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállásból, az ítélet 4. oldalának utolsó bekezdéséből - mint kifejezetten a határozat jogi indokolásába tartozó részt - mellőzi annak megállapítását, miszerint I.r. vádlott a szolgálat ellátása során megvalósított kötelességzegésével jogtalan előnyt szerzett magának.

A fentiek szerinti kiegészítéssel és helyesbítéssel az ítéleti tényállás már teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ilyen módon az ítélet tábla a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint a kiegészített és helyesbített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

A megalapozott tényállás alapján az első fokon eljáró bíróság helyesen vont következtetést **I.r. vádlott** bűnösségére, a helytállóan alkalmazott 2012. évi C. tv. rendelkezéseit tekintve helyes a vádlott terhére rótt bűncselekmény megnevezése, jogi minősítése és az ehhez fűzött indokolás is.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az első fokon eljáró bíróság teljes körűen feltárta, az ítélet tábla azonban osztotta a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, miszerint éppen arra a tényre figyelemmel, hogy a büntetlen előélet az I.r. vádlott által betöltött munkakörben, szolgálati viszonyban egyúttal alkalmazási feltételnek is minősül, ez a tényező enyhítő körülményként nem vehető figyelembe.

Emellett az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyát a NAV-ba vetett közbizalom megrendítésére figyelemmel az elkövetett bűncselekmény jelentős társadalomra veszélyessége adja, ezen túlmenően a súlyának megfelelő értékelésben kellett részesíteni az ilyen jellegű cselekmények utóbbi időben történt elszaporodottságát.

Utóbbiakra tekintettel a másodfokon eljáró bíróság megállapította, hogy a törvényszék által alkalmazott szankciórendszer nem szolgálja megfelelően és hatékonyan a speciál prevenció elve mellett az általános megelőzéssel összefüggő célkitűzéseket sem, nem minősíthető arányosnak a terhelt személyiségében rejlő és az elkövetett cselekmény körülményeiben is megmutatkozó társadalomra veszélyességgel, egyúttal pedig a felfüggesztés próbaidejének

alkalmazott mértéke nem alkalmas más személyek hasonló bűncselekmények megvalósításától való visszatartására sem. Ezért mind az egyéni, mind pedig az általános bűnmegelőzési célok szem előtt tartásával az ítélet tábla a rendelkező részben foglaltak szerint az I.r. terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét és a pénzbüntetés napi tételeinek számát is felemelte a Be. 372.§ (1) bekezdésének alkalmazásával.

Helytállóan mutatott rá a főügyészségi álláspont arra is, hogy I.r. vádlott védője a 2015. március 12. napján kihirdetett ügydöntő határozat vonatkozásában a fellebbezési nyilatkozatának megtételére 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, ilyen módon a jogorvoslat előterjesztésére nyitva álló határidő 2015. március 16. napján, 24 órákor lejárt. A fellebbezés 2015. március 17. napján I.r. vádlott védője által történt postára adására figyelemmel a védelmi jogorvoslati kérelem elkésett, ezért azt a másodfokon eljáró bíróság a Be. 341.§ (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel a Be. 359.§ (1) bekezdésének alkalmazásával elutasította.

Az elsőfokú ítélet további rendelkezései megfelelnek a büntető anyagi és eljárási szabályoknak, azokat az ítélet tábla a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2015. szeptember 24. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Németh Balázs sk. .Élő András sk.
a tanács tagja, előadó

a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2015. március 12. napján kihirdetett, B.364/2014/17. számú ítéletének meg nem változtatott része **I.r. vádlott** vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Győr, 2015. szeptember 24. napján

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: